

ADAPTACJA

Dotyczy dzieci, które przychodzą w trakcie trwania roku szkolnego.

W naszym Żłobku dokładamy starań by traktować naszych podopiecznych w sposób indywidualny, dlatego plan adaptacji dostosowujemy do potrzeb indywidualnych każdego dziecka.

Procedura:

1. Wypełnienie i złożenie Karty zgłoszenia dziecka.
2. Podpisanie umowy.
3. Dyrektor kontaktuje się z rodzicami w celu ustalenia dogodnego terminu adaptacji.
4. Przedstawia proponowany program adaptacji.

KROK 1 UMOWIENIE TERMINU ADAPTACJI.

Razem wybierzemy dogodny termin. Ustalimy porę, w której możemy poświęcić nowemu maluszkowi całą naszą uwagę. Zależy nam, abyśmy mogli w tym czasie, zaangażować się w 100% w adaptację. A także, aby dziecko delikatnie wchodziło w nowe środowisko.

KROK 2 ZACZYNAMY OD GODZINY DZIENNE

Pierwszy dzień adaptacji to zazwyczaj jedna godzina. Nie chcemy przedłużać tego momentu. Dziecko powinno wyjść wtedy, kiedy jest podekscytowane nowym miejscem i będzie chciało wrócić. Adaptacja odbywa się bez udziału rodzica. Prosimy, aby na korytarzu, z uśmiechem na ustach zrobić „papa”, ucałować dziecko i nie przedłużając momentu pożegnania pozwolić dziecku „wejść” na salę z ciocią. W tym czasie rodzic może iść na spacer lub pojechać na zakupy. Zapewniamy, że gdyby „coś” się działo (a proszę wierzyć, nigdy nie było takiej sytuacji) zadzwonimy.

KROK 3 CO ZE SOBĄ ZABRAĆ?

Na pierwsze dzień warto zabrać ulubioną przytulankę, pieluszkę i swój napój czy coś do przekąszenia. (w czasie trwania pandemii procedury covid-19 zabraniają wnoszenia na teren żłobka zabawek czy innych przedmiotów z domu)

KROK 4 ZAUFANIE TO PODSTAWA

W trakcie adaptacji dziecko znajduje się pod najlepszą możliwą opieką. Zapisując dziecko do żłobka, zachęcamy Państwa do zaufania nam, zaufanie to podstawa

współpracy między obiema stronami. Po każdym dniu adaptacji, udzielamy informacji zwrotnej. W ten sposób wypracowujemy wspólnie z Państwem warunki adaptacji. Nad całym procesem czuwa opiekunka, która obserwuje dziecko i decyduje o tym, jak długo powinna trwać adaptacja, oraz w jaki sposób sprawić, żeby przebiegła prawidłowo.

KROK 5 NA SALI Z DZIECMI PRZEBYWAJĄ TYLKO OPEKUNKI I PRACOWNICY ŻŁOBKA

Ponieważ adaptacja w godzinach dopołudniowych trwa w czasie, kiedy inne maluszki są pod naszą opieką, bardzo proszę uszanować komfort naszych podopiecznych. Rodzice dzieci uczęszczających do naszego żłobka są zapraszani na sale tylko w wyznaczone dni otwartych zajęć. Dlaczego? To na czym nam zależy to, aby nie zaburzać rytmu dnia wszystkim dzieciom. Każde pojawienie się nowej osoby sprawia, że dzieci rozpraszają się, malutkie się boją, często płaczą, a starsze zamiast aktywnie brać udział w zajęciach często starają się poznać nowego gościa. W tym czasie zamiast skupić się na adaptacji dziecka ciocie muszą organizować od nowa swoją pracę.

KROK 6 DZIECKO ODCZUWA EMOCJE RODZICÓW

Czasami rodzice bardzo emocjonalnie podchodzą do rozstań ze swoim maluszkiem. Jest to dla nas jak najbardziej zrozumiałe. Nasze ciocie często same są mamami i też kiedyś musiały zaufać innym. Staramy się bardzo dokładnie tłumaczyć rodzicom mechanizmy tych uczuć. Ważne, aby mimo tęsknoty za dzieckiem, trzymać emocje na wodzy. Dziecko, to barometr uczuć rodzica. Jeśli mama płacze na korytarzu i kurczowo tuli dziecko w ramionach, to dziecko zaczyna się bać (i zapewne też płakać), bo nie rozumie emocji mamy.

KROK 7 ADPTACJA RODZICÓW

Bardzo często dłużej trwa adaptacja rodziców niż dzieci. Dzieci, które czują wyłącznie pozytywną energię, z pewnością siebie wkraczają w nowy świat. Zachęcamy, aby opowiadać w samych superlatywach o tym, co się będzie działo; o nowych kolegach, ciociach, zabawkach. Wspólnie oglądać zdjęcia i filmiki na naszej stronie. Pokazywać dziecku korzyści, nawet jeśli jest jeszcze malutkie. Wbrew pozorom dzieci bardzo dużo rozumieją, a zwłaszcza pamiętają kontekst i radosny ton głosu, podczas opowiadania o żłobku.

KROK 8 NA CO SIĘ PRZYGOTOWAĆ?

Na to, że każde dziecko jest inne i może inaczej reagować. Niektóre maluszki są odważne i w pierwszych dniach nawet nie zauważają, że rodzice „znikają” na godzinę, ale w momencie, kiedy są odprowadzane do mamy czy taty zaczynają płakać z nagromadzonych emocji. Często jest też tak, że najpierw dziecko nie chce wejść na salę i płacze, a potem nie chce wyjść i też płacze. Albo płacze przez pierwszych 5 minut, a potem świetnie się bawi. Albo popłakuje sobie przez dłuższy czas. Dlaczego o tym piszemy? Bo płacz u małego dziecka jest najnaturalniejszym sposobem komunikacji ze światem, zwłaszcza, kiedy nie potrafi jeszcze mówić. Przecież w domu dziecko, też płacze i nic złego mu się nie dzieje, prawda? A my, będziemy starali się z całej siły, aby dziecko jak najszybciej się do nas przekonało, polubiło nas i traktowało jak prawdziwe ciocie. Ale to wszystko jest procesem, który raz trwa tydzień, raz dwa, a raz trzy tygodnie, cztery. Nie ma to dla nas znaczenia ile będzie trwała adaptacja, dla nas ważne jest aby dziecko

przekonało się do żłobka i mogło w pełni korzystać z zorganizowanych zajęć. Są też dzieci, które wchodzą do nas jak do siebie i nie uronią ani jednej łzy.

KROK 9 INFORMACJA ZWROTNA

Po każdym dniu adaptacji rodzice otrzymają komplet informacji. Ciocie powiedzą, to co niezbędne, a jeśli będą miały więcej czasu chętnie porozmawiają dłuższą chwilę. Natomiast przypominamy, że adaptacje trwają podczas normalnego pobytu w placówce innych naszych podopiecznych. Może się tak zdarzyć, że ciocia będzie pilnie musiała wrócić do swoich obowiązków. Prosimy z wyrozumiałością podejść w takiej sytuacji do tematu, bo inne dzieci nie mają koło siebie mamy, a my jesteśmy za nasze dzieci odpowiedzialni. Dlatego obiecujemy w takiej sytuacji, że zadzwonimy niezwłocznie i dokończymy rozmowę. Jeśli rodzice chcą zasięgnąć informacji prosimy o kontakt telefoniczny.

KROK 10 NAPOTYKANE TRUDNOŚCI

- "Dlaczego moje dziecko płacze, gdy zostawiam je w żłobku?"

Rodzice często pozostawiając dziecko płaczące wyobrażają sobie, iż robią mu krzywdę zostawiając je w żłobku. Maluszek w początkowym okresie będzie sygnalizował swoje reakcje na zmiany właśnie płaczem, jednakże nie oznacza to, że nie będzie w stanie przyzwyczać się do nowego środowiska i że po wyjściu rodzica nie czerpie radości z przebywania w tym środowisku. Każdy z nas, nawet dorosły w początkowym czasie czuje się nieswojo wchodząc w nowe środowisko, związane jest to z jeszcze niezbudowanym poczuciem bezpieczeństwa. Dorośli mają możliwość wyrażania swojego niepokoju i posiadają środki radzenia sobie z nim, dla dziecka, jedynym środkiem sygnalizowania niezadowolenia i lęku jest właśnie płacz. Dziecko na samym początku skupia swoje emocje i swoją uwagę głównie na separacji i rozstaniu z rodzicem, dlatego też, rodzice nie powinni pochopnie myśleć, iż maluszek, który płacze, nie lubi swojego żłobka.

- „Dlaczego dziecko, gdy mnie widzi, gdy przychodzę je odebrać, płacze?"

Często zdarza się także, iż dzieci przez cały dzień pobytu nie okazują negatywnych emocji w żłobku, nie płaczą, jednakże widząc rodzica przychodzącego po niego do żłobka witają ich płaczem. Jest to jedna z bardzo częstych reakcji. Dzieci silniejsze psychicznie i emocjonalnie, dojrzalsze, często w ciągu dnia nie płaczą, przyglądając się środowisku i nowym zasadom, aby jak najszybciej zaadoptować się do niego. Płacz na widok rodzica, to często znak, iż trudne emocje udało się dziecku odłożyć na „później” – tak aby podzielić się nimi z dorosłym. Dziecko takie nie skupia się przez czas spędzony w żłobku na przeżywaniu swoich trudnych emocji, ale na poznawaniu go po to, by czym prędzej zrozumieć je i zdobyć poczucie bezpieczeństwa. Taka reakcja dziecka wydaje się być dojrzalsza emocjonalnie, pomagająca w szybszej adaptacji do żłobka.

- Nowe zasady.

Środowisko żłobkowe pomimo tego, iż jest bardzo dla dziecka przyjazne, może stanowić dla niego także i wyzwanie, i trudności. Dzieci mają jednak wrodzoną potrzebę zasad i porządku, dlatego też te trudności są trudnościami, z którymi można sobie poradzić najszybciej. Każde dziecko przyzwyczajone jest do innych rytuałów związanych z higieną, opieką, snem itp. Środowisko żłobkowe stymuluje

dzieci do samodzielności, daje możliwość obserwacji innych maluszków, a co najważniejsze, zapewnia powtarzalność we wszystkich rytuałach – co daje poczucie bezpieczeństwa dziecku. Dzieci, które w domu rodzinnym nie mają uregulowanego planu dnia, godzin snu, zabawy, jedzenia, nie mają problemu z zaakceptowaniem porządku żłobkowego – często zdarza się, że okres adaptacyjny u tych dzieci kończy się dużo szybciej, gdyż poczucie bezpieczeństwa zdobywają wchodząc w zasady i powtarzalność istniejącą w żłobku. Dużą rolę odgrywają rodzice, którzy współpracują ze żłobkiem, którzy akceptują i często powielają w domu zasady żłobkowe. Ważna w sprawnej adaptacji jest konsekwencja dorosłych. W czasie adaptacji nie wskazane jest robienie dziecku wolnego od żłobka.

- Relacje z rówieśnikami

Jeszcze jedną z trudności w rozpoczęciu życia żłobkowego jest wejście w grupę rówieśniczą i stworzenie relacji z innymi dziećmi. Maluszki w wieku żłobkowym muszą przezwyciężyć „dziecięcy egoizm”. Dzieci uczą się z czasem, iż nie wszystkie zabawki są tylko na ich wyłączność, czyli tak ważnej umiejętności jak dzielenie się z innymi. Muszą nauczyć się także czekania na swoją kolej (np. przy myciu rączek, rozdawaniu kredek itp.). Ogromnym plusem przebywania między innymi maluszkami jest to, iż dzieci nie posiadające rodzeństwa, mają okazję przezwyciężyć takie trudne emocje jak na przykład zazdrość o uwagę dorosłego. Uczą się także jak pomagać młodszym. Przebywanie w grupie to pierwszy trening umiejętności społecznych i okazja do poznania zasad funkcjonowania grupy.

WYPRAWKA

- ❖ Ubranka zapasowe - body z długim i krótkim rękawem, bluzeczki z długim i krótkim rękawem, spodenki, rajstopki, bluza rozpinana
- ❖ Majteczki, skarpetki
- ❖ Wygodne obuwie zmienne (pantofelki, sandałki)
- ❖ Piżamka
- ❖ Podusia, kocyk/kołderka, pościel
- ❖ Śliniaczek
- ❖ Smoczek, jeżeli używa w odrębnym pudełeczku
- ❖ Pampersy, całe opakowanie
- ❖ Chusteczki mokre
- ❖ Chusteczki suche
- ❖ Krem na odparzenia
- ❖ Buteleczka do napojów /mleka

Prosimy podpisać rzeczy

POŻEGNANIE Z DZIECKIEM- JAK POMÓC SOBIE I DZIECKU

<p>Co pomaga:</p> <ul style="list-style-type: none"> ✓ Nie poganiaj dziecka ✓ Pożegnaj je jeden raz ✓ Szybko opuść salę 	<p>Krótkie pożegnanie</p>	<p>Co utrudnia:</p> <ul style="list-style-type: none"> ✓ Kilukrotne żegnanie dziecka ✓ Długie rozmowy przed salą ✓ Stanie w drzwiach i obserwowanie dziecka
<p>Co pomaga:</p> <ul style="list-style-type: none"> ✓ Umów się z dzieckiem na sposób pożegnania i stosuj go regularnie np. „buziak” „przytulas” „piąteczka” 	<p>Rutyna</p>	<p>Co utrudnia:</p> <ul style="list-style-type: none"> ✓ Chaos i pośpiech, który rodzi się, gdy rodzic nagle urywa pożegnanie np. śpiesząc się do pracy
<p>Co pomaga:</p> <ul style="list-style-type: none"> ✓ Uśmiech rodzica ✓ Radosny i pewny głos ✓ Miłe życzenia: „Dobrej zabawy”, „Miłego dnia!” - dzięki temu dziecko wie, że żłobek to miejsce, gdzie można miło spędzić czas 	<p>Pozytywne komunikaty</p>	<p>Co utrudnia:</p> <ul style="list-style-type: none"> ✓ Słowa współczucia: „Przykro mi, ale muszę iść” - to sugeruje dziecku, że w żłobku jest za karę ✓ Przeprosiny - „Przepraszam, ale musisz tu zostać” - to sugeruje, że żłobek jest nieprzyjemnym miejscem
<p>Co pomaga”</p> <ul style="list-style-type: none"> ✓ Szczerłość ze strony rodzica ✓ Dotrzymanie obietnic- „Po żłobku pójdziemy na plac zabaw” 	<p>Mówienie prawdy</p>	<p>Co utrudnia:</p> <ul style="list-style-type: none"> ✓ Kłamstwa: „Mama wróci po coś do auta i zaraz po Ciebie wrócę” ✓ Niedotrzymanie obietnic” - „Będę zaraz po leżakowaniu”
<p>Co pomaga:</p> <ul style="list-style-type: none"> ✓ Dużo czasu spędzonego z dzieckiem ✓ Spokój rodzica, czułość, ciepłe słowa 	<p>Cierpliwość i wrażliwość</p>	<p>Co utrudnia:</p> <ul style="list-style-type: none"> ✓ Poganianie dziecka ✓ Straszanie: „Jak nie wejdiesz do Sali zabiorę Twojego misia do domu”

